

TEVYNĖ

Organas Susivienijimo L. A.

N. 9

Plymouth, Pa. d. 17 Kovo 1900 m.

metas V.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER
AT THE POST OFFICE AT PLYMOUTH, PA.,

„Tėvynė“ ne sąnariams Susivienijimo kasztuo-
ja per metą \$1.00.

Korespondencijas reikia siųsti ant antraszo.

T. ASTRAMSKAS

P. O. Box. 649.

Plymouth, Luz.Co. Pa.

Kitus visus rasztus siųskite ant antraszo:

REV. A. KAUPAS

114 Theodore str.

Scranton, Pa.

Moterų darbyme.

Bežiurėdamos lietuviškos moterys į vyrų trusą, į vyrų kuopavimasi, bemislidamos kas yra gero ir kas blogo, pasiskaitydamos arba skaitanczius knygą ar laikraszczius girdėdamos, paklausę iš dalies geros valės pakurstimo vyrų, pradėjo ir jos nabagės ruosztis, kuopuotis į sietyneilius vienybės, kas galima tikėtis tik jaigu neapils, iszeis ant naudos ateitėje joms paczioms.

Nauda pirmucziausioji ir artimiausioji iš pagelbinių draugysczių regima tokia: ligos nelenkia nuo guldimant lovos skausmų nevieną; kada aplėbia moterį neturinczia dukterų ne tarnaiczių, ypatingai moterį neturtėlę, tyso ant lovos dejuodama skausmuose, ir kas gi jai prigėlbet turi? Genczių nėra, nes kožna trusės namuose savo be žinios net kad toji ar kita serga; nėra vel rokuojama už priderystę lankyti arba daboti ligonę, ir vyras bijodams darbą palydēt, iszeina sau, ligonę tegul kapanojasi.... Tokiu atsitikimų turime gana nemažai!

Sziuomlaikinis nors retose vietose moterų sujudimas, turi pirma vietą pągyros, ir draugystėje prigulint, nepaisant turtingumo ar biednumo,

atrankys, prigėlbės sąnarės draugystės.

Antroji nauda iš moterų sziuom laikinio sujudimo, yra pasijudinimas jų iš užpeczkio, o artinimasis prie daugiaus girdėjimo ir matymo; girdejimas ir matymas, suteikia kiekvienam žmogui tobulesnį protą.

Moters mus, jaigu turės daugiaus visame pažvalgų, užaugins rimtesnį jaunimą ateitėje, maloniaus pasidžiaugs iš elgimosi vaikų neigu praeitėje ir dabartės.

Maziutėlė dalis mus guodotinių moterų dar tēmija į priežastį iš tvirkimo tarpe mus tautos ir jaunimo, nepajiegia jos nabagės apmastuoti ir suprasti, kodėl joms norint idant vaikai butų geri, o ēsti blogi? rugo ja kartais net ant Dievo buk tai teip davęs, ir su tuomi joms prote be mastuojant, visai nė ant mislies ne užeina priežasties deliai kokios, skrieja tarp szeimynų neramus keiksmi, liepsnoja pilnybėje tarpsaviszka neguodonė, blevyzgos ant kožno žingsnio, gaisrais tartum plaka visur pesztynės, žodžiu kalbant nemalonus audros užklėstę seniausia mūsų tautą.

Prisiartinkime tik guodotinos moterėles arcziaus prie gvildenimo tų priežasczių, tai szviesiai matysime iš mus paczių praeitės.

Ne teip daug galima kaltinti ir moteris, nes su joms mus lietuviszki vyrai teip pat darė, kaip Eskimosai su jų moterims; tos tautos vyrai ne tik kad pirmucziausiai valgo, ir renifirijų sziltą kraują gėria, moterims duoda jaib liekanas, bet jie pirmiaus ir arcziaus sėda prie szildanczius ugnėles, o moters nabagės užpakalije

kaip szunėliai stukso.

Mus lietuviszki vyrai jaigu pats skaito, jaigu pats ką girdi, tai aiptol moterims nedaleidžia; palieka jais užpakalije tik prie samczio, o tuomi tarpu padaro skriaudą netik sau bet ir moteriai su auganczia szeimyna; skriaudą ne ant ko tik ant doros gyvenime.

Moters gi budamos kaip naktije tamsybėje, nežinodamos jokių aplinkybių žmonijos, nežinodamos kuomi ir kaip kenkia ateinancziai genkarčiai, neprasaugotos ko ir kada turi dabotis darbuose ir žodžiuose, nežinodamos kuomi ēsti budamos neszcziomis, pagymdo ir augina jaunytę traszkį szeimynėlę; bujoja kudikiai, bujoja su jais ir visa audra, kokią pajuntame tik tada, kada suaugę žiedai tautos jaunimas, pradeda plėtoti. Motinos sunkiose dienose nesidaboja, neiszilanksto nuo silpnų ir nemalonių audriszkų sviete pinklių, nes nežino nė kaip, ir jau su tuomi apsireiszkia nemalonės szmekszla, kuomi ir motinos bjaurisi.

Kuomi motinos gali norėti vaiku gerų, visur tinkancziu, kada gi jos paczios jaib nesisaugoja nuo to, ko iš szalies paczios nekenczia? Motinos nori kad vaikai arba dukters butų ne pliovunai, ne keiksminkai, ne pikcziurnos, bet jos paczios ar visos nuo to saugojasi? Motinos nori kad vaikai butų į mokslą palinkę, bet jaib motinos aiptol mokslo nekenczia, tai vaikai ju pecaką sėka. Motinos nori kad vaikai butų cziunus, darbininkai geri, o paczios kaip žinoma faktiszcai, kad didumėnėje yra necziunos ir tinginės. Prives-

ti galima butų daugelį panaszių faktų, kurie mus apsunkina ant žengi mo priesakin' lygiai su kitais.

Nuo iszauginimo per motinas kudikių, nuo jų gerumo, nuo jų platesnės pažinties gyvenimo priderys czių priguli visas gražumas gyvenimo, ne tik iszsitobulinimas dvasioje, bet ir sveikatoje kuno; kurios pažysta geriau kas kur ir kaip kenkia, ar gilioja, visad tų kudikiai, ne esti ant tiek sukverę, kaip kad be žinios.

Seneliai Lietuvos savo priežodžiuose škabindavo — kad netoli obuolis puola nuo o belies, ir tas yra faktiszka teisybė.

Garsus Adomas Mickeviczius, garbinamas nuo lenkų ir kitų mokintų žmonių sviete, nors buvo biednas, bet jo rasztai gana turtingi, ir už tokius auksinius galima sąkyti rasztus, biedno žmogaus kuną palaidotą net Turkijoje, parsigabeno Lenkijon ir paguldė Krokavoje ant Vaveliaus tarp galingų karalių grabų. Mickeviczius kaipo obuolis giminės, arti puolė darbuose ir gabume savo tėvo, nes jo tėvas teipgi panaszius rasztus jau gamino svietui, todėl Mickeviczius, da gabesnis buvo ir už tėvą.

Pasidekavojant mus lietuviszkiems vyrams už pakurstimą, už daleidimą lietuviszkoms moterims eiti ant prakalbų kokias žmonės skelbia, už ndrėskymą isz moters rankų skaitymus, pamatėme, kad jau moterų dar paskutiniame laike dvasė nors nedaugelio, pradėjo kreiptis prie isz plėtejimo didesniu proto rubežių; ir tos moters kurios jau griebėsi skaityti, griebesi prie draugysczių, duoda pradžia, sekleliai sėti ant džiaugsmo ir naudos savo ir žmonių.

Tautos mus moters ypatingai Amerikoje, žengdamos artin prie platesnių nuomonių, duoda tikėtis, kad kudikius auginamos, mokės pakreipti prie rimtesnės dvasės neidabar vieszpatauja nemažbje dalije žiedo mus tautos jaunimo; ir kas gi czion kaltas? Per kėblus, per prastas auklėjimas; kitaip nebagės nežinojo, nemokėjo, tai ir kaltint mažai galima.

Jus guodotinos moterėlės, kurios jau atjautėte spindulėlį szviesos szil dancios svietą, nepamirszkite jaib tik neaptingsite, kad auginamie kudikiai jusų, pasėkę jus pedomis, atjaus daugiau, ir tuomi pasidžiaugs tauta, žmones ir jus kad ir kaip obelis pražilę apnokintoje senatvėje.

Sztai, jau pradžia pasidrašinę padarė draugystė Lietuvos dukterų Philadelphijoj, Clevelande, Plymouth, Pittstone ir Scrantuose, gal ir kitur kur jau riktuoja. Todėl szitoje progoje dabotis reik kad neisirangytų aptingimas, tarpsaviszkos pykastis, partijiszkumai ir tt.

Isz palengvo, su szaltu krauju reikia viską pritaikinti, reikia neužbėgioti vienos kitom kelius, prisilakyti nuo liežuviavimų, ir tokiu budu kad ir kelios draugystės, viename mieste vis iszsiteks. mokės moters pasidavaditie paczios savimi, tik mes vyrai turime joms nors geru žodžiu visad remti.

Tegulgi kada nors susilaukiame, kad visos mus lietuviszkos moterėlės, ne įtikėtų tik vienam pecziui ir puodo samcziui, bet ir tobulai, o su tuomi džiaugsmingesnių tauta apsiraiszkimų vienkart ir tėvai susilauks, ne kaip kad iki sziol.

Laimingos darbo pradžioje pasekmės linkim ant visados lietuviszkoms moterims.

Tėvynės redyste.

Isz Lietuvos.

— ¶ Suvalkų gub. Senapilė pav. Paprastai, kaip kitouose valsčiuose, teip ir Javaravo buna ant metų keturi susirinkimai (skodai) ir ant kiekvieno susirinkimo szitą apgarsina. Bet ant szių metų paskutino susirinkimo matyt nebuvo kas apgarsyt, tai Javaravo vaitas p. Treigis apskelbė susirinkusiems ukininkams, idant kiek be vienas ukikninkas supiltų jam pilevą nuo 30 margų lauko po 4 gorczius avižų, kalbėdams: „jug jums tie 4 gorcziai nieko nežymu, o asz, sako, neiszeinu su stuiikom“. Mat Treigis apėmęs yra valscziaus stuiką, už ką jam valsczius užmoka 900 r., o už girias gauna

360 r. ant metų, tai iszviso 1200 r. Na kaip czion, rodos, neiszeit imant tokią sumą pinigų, juo kad Treigis da turi gana gerą ukę, apie pusantro szimto margų, ir avižų gal užtekt del jo stuikinių arklių, bet matyt, kad jo gerklė yra platesnė, neigu jo stuikinių arklių. Kiek jisai iszlaka degtinės, tai net dyvai; kasnakt kuomet rasztinyczioj girtuokliauja su ponpalaikiais ir ta girtuoklystė tankiai pasibaigia pavojum. Priesz du metu jo rasztininkas perszovė mergą, o szimet iszgama P. Papeczkis isz Kižių tai paczioj rasztinyczioj perszovė sekretorių Nevinskij. Rasztininkas Nevinskis buyo tai pirmos kliasos apgavėjas, kad jį Papeczkis perszovė, tai gal per daug buvo jau pripylęs szaltumo už apikaklės žmogui. Tai vis daro girtuoklystė ir bicziulystė vaito su ponpalaikiais. Negana to, pernai ant rasztinyczios reikalų iszėmė isz ukininkų nuo margo po tris kapeikas daugiau, bet pradėjus ukininkams murmėt prizadėjo ant kito meto sumažint. Sumažint sumžino, bet visgi dviem kapeipom iszėmė daugiau, neigu prigulėjo. Ir ko-gi Javaravo vals. laukia, ko-gi nepaduoda skundą ant tokio iszgamos vaito?

Beje apie tas avižas; viens ukininkas sako: „neduosiu nebiskio avižų vaitui“, o kits Ž isz K. sako: „kaip neduot tokiam geram žmogui tiek degtinės davė (mat vaitas degtine vaiszino) asz sako, vieną dieną kiauilių neszersiu, o vaitui pilevą tik pilsiu“. Tai mat koks Ž. — už stiklą degtinės savo gyvulį teip vargina. O! Javaraviecziai laikas butų jum susiprasti. *Dur'klemkis.*

Vilkaviszkis. — Nueinu andai ant jomarka. Žiuriu — daugybė vyrų su baltomis naujoms veltinėms kepurėms, nei baltgudžiai koki. Klausiu vieno, kur gavo tokią nematytą kepurę. Ugi — sako — maskoliai už 20 kapeikų nuvelė. — Taigi kas pasidaro: atkeliavo isz Maskolijos apie 10 maskolių, iszsiskirstė po kaimus ir į trumpą laiką privėlė begales kepurėrių, batų. Ir czionai maskoliai pasirodė apskresniais už lietuvius.

Ta deszintis maskolių jog apscziai pinigų paēmė. Musiszkiei gi tik dyvijasi ir pavydi matydami, kaip maskoliai už visai menką darbą gerą pinigą žeria. Teisybė, pasakojo man, kad tuli lietuviai ir gi iszmoko velti kepures ne menkiaus už tuos maskolius, ale kas isz to, kad jie sav nuvėlę daugiaus neužiima tuo darbu, ir už kelių metų suplyszus sziom kepurėms bene turės vėl maskoliai ateiti kepurių mums privelti... nes lietuviai vargu tuo versis...

Veltinis.

Virbalis. Vilkaviszchio povieta virszininkas pereitą vasarą pradėjo spaut kunigus, matyt senei gavo kyszį nuo jų. Pradėjo nedaleist kunigams važiuot ant atlaidų į kitas parapijas. Jei budavo užkviesti koki penki ar szeszi, tai daleisdavo važiuot kokiam vienam, arba suvis ne vienam ne dalei davo važiuot.

Vasarą buvo sustoję Vilkaviszchio klebonijoje dvejetas svetimų kunigų, kuriuodu pasilsėję iszkeliavo toliaus.

Neužiugo po tam pavieta virszininkas pareikalavo nuo džekono žinios, kaip tuodu kunigų vadinasi ir ar turėjo paszpartus.

Džekonas atsakė, kad pervažiuo janti per Vilkaviszki kunigai visada sustoja klebonijoje; reikalavimas gi nuo pravažiuojanczių paszpartų tai ne džekono dalykas. *Parapijonis.*

¶ Kalvarija. Musų kalėjima dabar maskoliai nei gimnaziją kokią įtaisė, nes sukiszo į jo urvus kelis kaiminių mokyklų mokintojus (lietuvius). Tik klausykite, kiek jų czia dabar szias kalėdas tebeszvente — Jasaitis Juozas, Szlekys, Garmus, Vasiliauskas (visi profesoriai k. mokyklų). Kaunas irgi Veiverių mokyklą ant profesoriaus pabaigęs Veiverių kursus eiti; taigi, gali sakyti, szeszi profesoriai dabar Kalvarijoje sėdi, tik vienas Parszaitis ne veiverinis, nes isz VIII kliasos Starapolės gimnazijos paimtas. Buvo da ir asztuntas lietuvis czionai, Juozas Rimsza, bet jį apie septynius mėnesius palaikę dabar d. 20 Gruodžio 1899 m. paleido, nes pa-

rėjo nuo ministerių nusprendimas iszsikelt jam į Maskoliją ant 2 metų. Szio tarpu jis apsirinko apsigyvenimo vietą Oddesoje. Akyva dabar, kokią kalnę ant jo iszrado. Kaip jau buvo „Ukininke“ apraszta, jis buvo suimtas Vilkaviszkiye ant stacijos su *Ukininkais* ir *Varpais*: bevaikszcziojant ant platformos jam iszkrito isz po sermėgos apie du pundeliai lietuviszkų rasztų, pertai ir paēmė. Tada atrasta buvo pas jį 244 ekzemplioriai *Ukininko*, kelios deszintys *Varpo*, *Sapnininkai* du, ale jam priskaitė tik *Ukininkus*, apie *Varpus* ir *Sapnininkus* nebuvo į protokolą įtraukta, turbūt delto, kad Rimsza teisinosi, buk *Varpus* jam žemskis įkiszęs. Rasta da apart tų knygutė su užraszais, kur užraszta labai daug pravardžių, su kuriomis Rimsza gerai iszsiteisino, bent nieko neįkiszo.

Apie kelis mėnesius Rimszą laikė tikrame urve. Kambariukas mažukas, langas mažas, labai augsztai; ten szalta, tamšu ir drėgna. Yra tik du tokiu kambariu kalėjime ir juodu paskirtu politiszkiems kaliniams. Per tyrinėjimą, žandarai kaip pratę yra, gazdino Rimszą visaip, kad tik iszduotų kitus, kad pasakytų, kam dalino laikraszczius, kas skaito juos. Klausinėjo, ar ne matė *Broliai* ir *Sesers* (atsiszaukimų), ypacz gi kvotė, ar nepazįsta *Vinco Paliukaiczio* buvusio Vilkaviszchio mokintojo. Mat žandarų minta, kad rasti pas Rimszą laikraszcziai *Paliukaiczio* buvo paskirti.

Be to da paminėtinus yra kvotimas *Juozo Jasaiczio*. Jį visai žadėjo žandarai paleisti, kad tik pasakytų kas skaito lietuviszkus laikraszczius. Tasai iszpažino tokius tris, ale jau numirusius. *Favaras.*

† Kareivystė Maskolijoje.

Visos Europos vieszpatystės iszleidžia baisiai daug pinigų ant užlaimymo kariumenės. Kas met jos padidina skaitlių kareivių, o kartu auga ir auga kasztai, iszleidžiami ant kariumenės reikalų.

Maskolija yra už kitas vieszpatys-

tes biednesuė ir tamsesnė. Maskolijos valszcionys yra visai nuvargę ir net nepanesza mokeszczių nasztą. Beveik kas met jie kenczia badą. Vienok caras ir jo valdžia vis rupinasi apie padidinimą kariumenės, nesigailėdami nė pinigų nuo vargdienių iszluptų, nė paczių žmonių. Maskolijoje yra milijonas vaisko, o Francijoje ir Vokietijoje tik po 600 tuztanczių. Laike karės maskoliai gal iszstatyti 5400000, vokiecziai — 4085000, Francija — 3843000 vyrų.

Kiek maskolių valdžia iszleidžia ant kariumenės reikalų, geriausiai gali matyti isz szito iszrokavimo:

	1898 m.	1899 m.
Ant kariumenės isl.	289 mil. r.	324 mil. r.
Ant jurės karium.	67 ..	83 ..
Nepaprasti isleidimai	4,7 ..	4,7 ..
Apmokėjimui procentų už skolas. kariumenės reikalams padirbtas	100 ..	100 ..
	461 mil. r.	511 mil. r.

Apart to pernai caras paskyrė taisymsui kareiviszzkų garlaivių 90 mil. rublių, po 30 milijonu per trejus metus. Tokiu budu ant kiekvieno gyventojaus maskolijos iszeina 4 r. kareiviszzkų mokeszczių, o ant kiekvieno darbininko 18 r. Tuom tarpu ant apszvietimo paskirta 40 milijonų rub., t y. po 31 kap. ant žmogaus. Isz tų pinigų ant liaudies, apszvietimo ministerija apszvietos iszleidžia tik 6 milijonus 648 tuztanczius, tai 80 kartų mažiau, neigu ant kariumenės. Koks yra tas „*apszvietimas*“, skaitytojai pats žino.

Toliaus bus.

Atgaivinimas senaigiptiszzkų religiszzkų ceremonijų Paryžiuje.

Paryžius — sostapilis svieto — pilnas yra visokių paslapczzių. Kad paskutiniuose laikuose žmonės ėmė grįžti prie misticizmo, prie tikėjimo, bet nevisi iszdrišo stotis isz naujo krikszcionimis, likosi patėmyta, kad daugelis priima senus tikėjimus, pav. budiszka, arba prasimano naujus, kaip pozityviszką (*Augusto Comte'o*), spiritistiszką (autoriaus

Allan Kardee) ir tt. Neperseniai dar skaitėme, kad teozofai (naujas vardas budistų) parsikvietė į Paryžių net iš Indijos yogą (kunigą), kurs jiems laikydavo dievmaldystę. Visi teipgi žino apie „Baltas Miszias“, laikomas Paryžiuje pasekėjų Valentinaus, teip vadinamų Perfecti, ir apie „Juodas Miszias“ pasekėjų Szetono. Dabar atėjo eilė garbintojų Izies, senovės aigiptiečių deivės. Invedė tą garbinimą szkotų grafas Mac Gregor su savo paczia. Sakosi juodu atradę „griniausį budą“ garbinimo Izies. Prie religiszkų ceremonijų Mac Gregor priima vardą „Hierophant Ramezes“, o jo pati „Vyriausi kunigė Anari“. Grafas su grafiene priėjo prie garbinimo Izies, betyrinėdami senovės Aigipto liekanas, ir išspradžių nenorėjo jieszkoti pasekėjų savo „tikėjimo“. Bet žinomas budistas Jules Bois priprasžė jų, kad apreiksztų savo tikėjimą publikai. Deivė pasirodė juodvem (teip juodu tvirtina) ir pavelijo tai padaryti. Nuo to laiko pradėjo juodu laikyti „miszias“ ant garbės aigiptiszkos deivės. Ta „dievmaldystę“ su brangiais rubais, ypatingomis maldomis ir szokiais, apraszė neseniai Frederic Lees London'o laikrasztije „The Humanitarian“.

Priduriame czia porą žinuczių apie Izies garbintojus. Jie neyra monotheistais (tikincziais į vieną Dievą), bet vadina savę pantheistais ir polyteistais, nors, po teisybei, jų tikėjimas yra henotheistiszkas. Jie tiki teipgi, kad kartais dieviszka galybė gali apsireikszti ir apsireiszkia dievų stovylose ir iš to atžvilgio yra tikrais stabmeldžiais. Ant jų vienog „miszių“ susirenka diktai svieta. Dabar jie stato net savo žinyczią Paryžiuje, kurioje laikys senaigiptiszkas religiszkas ceremonijas.

Istiesų, keisti dalykai dedasi tame Paryžiuje.

Žemaitis Transvaliuje.

Kaip tai papuole maskoliszkam laikrasziui „Novoje Vremia“ iš Kauno korespondencija sziokią:

Kas galėjo pamisliti, jog karėje

ant kurios viso dar svieta akis atkreiptos, dalyvauja ir mus doriejie Žemaitcziai? Reikia žinoti, kad nuo 7 ar 8 metų pradėjo smagiai iš Lietuvos emigruoti žmones netik į Ameriką bet į Afriką, ypatingai į Transvalių. Emigrantai ten pirmiaus griebes prie darbo mainose, ir pasidarę kiek nors pinigų metesi prie prekystes arba pramonės. Žinome gryną teip gi atsitikimą: Vienas valstijietis iš Sziaulių pavieto iszemigravo priesz 3 metus į Transvalių, ir neseniai pargryžo atgalios. Smagiam Žemaitcziai nusiseke dirbant mainose, ir prėkiaujant degtine uždirbti 500 svarų sterlingu, kuriucs parsuontęs ant rankų prabaszcziaus, parvažėvęs nusipirko lauko, kur ir dabar gyvena.

Sziose dienose teko mums dagauti akyva gromata datavotą iš Johannesburgo 15 Gruodžio, gauta czion 16 Sausio, raszyta buvusio podoficiero artilerijos Wareiko, kurs dar vadinasi ten Warcuson. Wareiko raszo: Transvaliuje esą tyka, laukemą užbaigimo karės. Prekystė paprastinai eina gerai, ir laike karės teip pat ejo. Lytus puola gana tankiai; vaisiai ant žemės gana derlingi, bet nebus kam juos nuvalyti, nes visi vyrai nuos 16 iki 60 metų išzėjė karėn. Burai visi prisiekė pergalėt, arba žuti ant lauko muszos, stokabus vyrų, eis meters ir mergos prie ginklų; prieg tam Wareika priduria – del moterų visuomeniszko sujudimo muszon, parengiama dar mūdurai ir amunicijos“.

Patsai gi Wareika, kaip svietimas ukėsas nepapuolė į teatrą karės, bet likosi Johannesburge, kur priskirtas ant vado keturių armotų prie drutvietes.

Transvaliuje dar forma paszportinė, niekas be paszporto, negal gyventi; Wareika gavo tokį paszportą nuo Prancuzijos konsulio.

Johanesburge stovis dar abgulimo, ir vakarais niekas neturi tiesos iszeiti ant ulyczios be daleidimo pažymėto ant raszto. Brangenybes nėra.

Iš abelno skaitlaus auksinių mainų, dirba dabar 19, iš kurių 9 yra

rando, o kitos yra draugyszčių, ir privatiszkų žmonių. Kasyklos anglinės yra 9, dirba visos po senovei“.

Malonus skaitytojai „Tėvynės“, tik apszvarstykit szį straipsnelį paduotą paczių maskolių laikrasztije „Novoje Vremia“. Maskoliai vadina Žemaiti drasum, kad net nesitikėjo jog Žemaitis su savo vargingoms pajiegoms suranda sau skurdo prieglauda, toli, toli net už ekvatoro, o maskoliai vadina drasum, kaip nedorą smaugia, ir dėjuot neduoda.

Skaitytojau, apszvarstyk dvasę drasę burų tautos, sakysi: senovėje mus, dabar burų yra lygiai pagautos. Wareikui, Prancuzijos gers koks žmogus konsulis, suteike paszportą, bet maskoliszkos globos, mat mus konsulis, ar but suteikęs?

Karės nauda.

Ameriko dabartine valdžia pakeldama karę su Iszpanija, buk tai už Cubos žmonių liuosybę, kaip laputė su vuodegėle virbino vargszams, melagyszcziu pilnybes; laikraszcziiai prilaikantie, kad ir nenaudingiausiu rėdo užmanimų pusę szauke: b u s n a u d a d a r b i n i n k a m s ! bet žmones ne visi tam pagarsinimui tikėjo.

Karė Amerikos su Iszpanija, užkrovė nesusapnuotus mokeszczius vis ant darbo žmonių. Pakėlė akczyžę ant visų gėrimų, ant valgomų daigtų ant tabako ir tt.

Dabar sziamė laike iszlindo į aiksztę vėla nauji užmanimai: Visi biznieriai ne tik kad turi iszspirkti patentus, bet už iszparduotą tavorą mokėti randui dą procentus turės. Tame tarpe formavoja tik už cigarus reikšę mokėti pagal daugumą iszpardavimo, bet reikia tikėtis, kad galo tik ant cigarų nebus, megins krauti dą daugiaus mokeszczių, nes karė ant Philpinu kaip nesibaigia teip nesibaigia.

Sziamė paskutiniame laike menama; kad visi tie Philipinicziai, kurie laikėsi jau po szaliai Amerikos, buvę tik szpiegai norinti iszgauti visus plianus Amerikos, kokius tik tu-

ri; ir kad jie ėsą tik szpiegais, Amerikonai dabar tik apsižiurėje.

Jenarolai Young ir Wood szaukėsi daugiaus kariumenės, ir tuom tarpu iszsiusta pagelbon du batalijonai 48 pulko, bet tai toli negana.

Philipiniečiai žinodami, kad Youngo silpnos pajiegos smagiai dar atakavoja ant Amerikiečių, bet vis tampa atmusz a s.

Transvaliujė. Johanesburgo mieste, burai gana gerai apsižiurėjo isz visų szalių minomis ir sako: kad sudeginsę visą miestą, ir geriaus palikti tik pelenus, neigu įlesti anglikonus.

Savininkai mainų turi didelę ten skraudą, nes visos mainos užleistos vandenių.

Isz Amerikos.

Wilkes Barre, Pa. Dieną 11 Kovo buvo atprovinėtos pirmos mizios lenkiszkoje nezaležnoje bažnyčioje.

Tajā bažnyčią dar lenkai sukūrę naują nezaležną parapiją nupirko nuo protestonų.

Kanigas garsindams pamokslą sakęs: kad jis algą jimsės pagal žmonių užmokesties iszgalę. Kada eisę darbai gerai, tada daugiaus mokėse parapijonai, o kaip darbai silpniaus eis, mažiaus algos jimsės; busę jam gana tokios tik algos, kokę uždirba geras mainieris.

Lenku tarpe vis dauginasi ir dauginasi nezaležnos parapijos su bažnyčiomis; Ar gales ilgai toje partija iszsiturėti negalima įspėti.

New York. Ant kartuvių nekaltai apsuditas. Kalėjime Sing Sing yra uždarytas apsuditas ant pakorimo Ed. Wise už nužudimą Ch. Beasley. Tuomi tarpu 9 dieną Kovo gavo szefas palicijos New Yorko isz Londono telegrama sziojkį: Mire Londone koks James Sweeney kurs gulėdamas ant smertelnos lovos prisipažino, jog Beasley'į jisai nužudė, o ne Edm. Wise.

Apie tokį atsitikimą duota zinia

gubernatoriui Rooseveelt, kurs perkatinės tą provą ir gal paliuosuos nekaltai apsuditą žmogų ant smert.

Simpatija burams. Philadelphiaus jaunimas ypatingai Studentai mokslainese, susitarė paduoti prezidentui Transvaliaus simpatizuojančius paraszus.

Už garsų burų karžygiszkumą už apgynimą savos tėvynės, tukstantis studentų pradėjo tuos simpatizavimo paraszus rinkti, ir įumą laiką surinkę 100 tukstanczių paraszų, pritingancziai apdailinę visą dokumentą iszsiuntė Transvaliaus prezidentui Crugerui.

Muncie, Ind. Darbininkų draugyste uždeda savo fabriką stiklų, ir padirbinės į aptiekas bonkutes. Toksai paczių darbininkų fabrikėlis, turėšes buti mieste Eaton Indiana.

Connesville. Ten yra keli tukstancziai peczių koksus del iszdeginimo; pereitoje sanvaitėje H. C. Fricas pagarsino kad visiems darbininkams nuo 1 dienos Kovo bus pakelta mokestis 10 ir 12 centų ant dol. Reikalaujama daugiaus kalnakasiu del padarimo daugiaus anglių koksus isz kurių dega.

Pakelimą mokesties gaus apie 20,000 darbininkų.

Kaip storojas, kitaip stojas. Suvienintos Valt. Amerikos, užmokėjo Iszpanijai už Philipinus 20 milijonų dol. ir su tuomi rokavo greitesnę užbaigą padarysę, bet kitaip atsitiko.

Washingtono daugmisliai, kariaudami su Philipiniais pakrėte karėje ne tik vaikus szalies, bet ir pinigų 50,000,000 dol., o kur dą užbaiga?...

Reforma kalėjimuose.

Akyvi gana apsireszskimai pasirodo laikraszcziuose kas link permainos kalėjimuose bausmių už praskaltimus; ir jaigu tokia permaina įvyktų visur, tai mus kalėjimai butų netik vieta bausmės, bet ir mokslainių.

Praskaltėliams pradedama iszguldimas moraliszkumo nuo a. b. c.

ir tt. prie tokio iszguldimo pasiekia ekonomiją, politiką ir kitus moraliszkus gvildenimus, ir ėsantis kalėjime žmogus, dykas negali tysoti sau ant narų, turi mokytis jai nevieno tai kito dalyko, ir su tuomi ėsti pagal gabumą priskirti prie kategorijos menkesnės arba gerėsnes. Dalinasi praskalteliai į kuopas: 1 kuopa tik pradine, kurioje iszbuną 6 mėnesius, ir toliaus dabojava jo dorą. Jaigu doras bėglus, eina į kuopą auksztesnę, bet kaip tik kiek paklysta gražina į žemąją.

Iszbuves praskaltėlis prie tokio lavinimo be praskaltimo kalėjimo daziurėtojams per 12 mėnesių kad ir dą bausmės nepabaigęs, ėsti paleistas ant liuosybės su prizadėjimu, kad darbuosis elgdamas padoriai, nesu sidės su isztvirkeliais prasiszalis nuo negerų drauguvių, sergėsis gerti asztrius gėrimus.

Jaigu kalinis paleistas to prizadėjimo neiszpyldo, vela adgalios pajima tarp szaltų sienų.

Massachuset valstijoje, szitokia reforma kalėjimų da kitaip praplėtotota. Jokios isztarmės an praskaltelio teisdaryste neduoda, jį paleidžia su prizadėjimais tokiais:

Paleistas praskaltėlis, turi kožname paskirtame laike meldavotis į tam tikrą specialiszką rasztinyczią, ir iszduoti rokundą isz savo visų darbo atlikto reikalų.

Tokiu budu, isz palengvo padaro praskaltėlį artimesniu prie doros, o nepagadina kaip kad paprastai ėsti dar tulose vietose, kad isztvirkelis, parėjęs nuo bausmės isz kalėjimo, ėsti deszimts kartų arszesnis.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau Onos Sajeckiuotes kuri priesz metus gyveno Brooklyn, N. Y. Meldžiu atsiszaukti turiu labai svarbų reikalą, arba mažu kas isz tautiečių žino, tai meldžiu praneszti ant žemiaus padėto adreso:

Andrew Apanaitis,
P. O. Box. 169
Westville, Ill.

Petras Žemaitis.

IŠ LENKIŠKO IŠGULDE
PAGAL LEOPOLDA ŠILERI,
Tam. Astramskas.

Petras po apsimislėjimui atsakė:

— Aš tam neužginčiju. Mano nabašninkas tėvytis, teipo gi buvo nemokintas; bet kaip žinau buvo gana geras žmogus teip kaip ir mokintas, vienok kas yra mokintas, tas visad man rodos su didesnia nauda gali žmonėms butie geradėjingas. Apart to, jaučiuosi prie gana didžio pageidavimo mokintis tolyn ir kožna nauja žinia, suteikia man neišpasakytą užsiganėdinimą.

— Na, kuomi gi tu išsimokinėš tikrai nori butie?

Toksai suvis nesitikitės, užklauskimas įveržė Petruai apskritybės gaudančią su klausimų mislį. Jis kaip stulpas įkalatas tylėjo, bet po valandėliai kaip iš sapno atgaivintas pašokęs, tarė:

Prie pažinimo savęs ir savo priderysčių, tiesmokus klausymas „kuomi nori butie?“ „kokiam užvedimui nori pasišvenstie?“ — Ir anksčiau ar vėliaus, žmogus privalo užduotie savo klausymą panašų jus klausymui, išrinkęs sau vieną šali, privalo jai tikrai pasišvenstie, ir tame save tobulintie. Kas gi to neišpyldo, užsitarnauja ant vardo „d y k a d u o n i o“, kurs patsai niekam budams nenaudingų, penisi prakaitais visuo mėnės.

Kuomi nori buti? Niekas biednam Žemaitukui tokio klausimo iki šiol neuždavė, o jis patsai kasdien lekeijomis, vargu ir rupestimis užsiėmęs, niekados apie tai nė nepamislijo. Tokiuose tiesmokuose be jokios gilesnės mislieis žodžiuose, atsivėrė prieš Petrą bedugne atklonė. Kuomi nori butie?... Deliai suvargusio siratuko, tai nelengvos buvo del išrišimo mislys, ir jau matome jį sumintą...

Negreitai gi Spiridijonas ant klausymo, atsakymą gavo.

Per laiką Petro tylos, galėjo butie ant veido ženklai vedančios karės su jo mislimis. Sarinavičia su atyda prisžiūrėdams mislijančiam studentukui, gana susigraudinęs, paėmęs jį meiliai už rankos, gluodniai minkštu balsu vėla paklausė:

— Pasakykie gi man vaikinėli mano, kuomi gi nori butie?

— Teisingai pons, aš iki šiol nei nemisliau apie tai, kas toliaus bus; tiktai troškaujančiai geidavau mokintis, mokintis kuo daugiausiai ir plačiausiai, bet gi dabar matau, kad prisieis man išsizadėtie mokslo, o grįštie į kaimus prie laukų darbo.

— Darbai laukuose yra gerai dirbtie, bet ir amatystė dievuotai vedama, visada yra gera... rašynėjimo toliaus, apart perasynėjimų dar sergėkis kaip užsikrečiamos pavietrės! Tuosius žodžius pons Sarinavičia, ištarė priešai savo įprotį gana plačiai, su dide kaip ir pajiega; truputį palukėjęs vėla dadavė:

— A no, ba... aš misliju, kad kas mokinasi, esti doras, ir ima nuopelnus, privalo mokintis noript per visą metą nė gėręs nė valgęs...

Vaikinėlis nusijuokė.

— Kad pons ant manęs teip maloningas, tai su pagalba Dievo valginsiu ir mokinsiuos.

Sarinavičia ir gospadinė, vienok dalai kė savo prižadėta žodi; gospadinė kartais gaudavo ir kumsčių nuo savo Motiejaus už neskupumą del Petro, vienok vaikinėlis savo nusižeminimu, paklunumu ir žodžių meilumu, pagavo tais dvi geras širdis Sarinavičiaus ir gospadinės, prie kurių laimėjo sau pagalbą. Per rupeustingumą Sarinavičiaus, gavo ant korepetytoriaus prie vieno urėdniko sunaus, už ką pelnyjo kas dien vakarienę ir kas mėnesis da auksinus. Tokiu budu biednas Žemaitukas persibeldė mokslą ketvirtos klisos.

XIV.

PELKA NEVIDONAS PETRO.

Petras Žemaitis jau tada galėjo vadintis laimingų, nes su pagalba tik žmonių gerųjų, galėjo siektie mokslą.

Jis teiposgi buvo milėtas ir guodotas ne tik nuo bent žmonių, bet nuo inspektoriaus ir prapesorių, su tuomi pėlnijo ant tiek, kad nereikėjo jam nieko įmokėtie į kasą už mokslo ėmimą. Gyvenimo gi kelias, beviaik del visų ne yra be persekiojimo, o da labjans varguoliško vaikino.

Pelka buvo sunum gana tėvų turtingų, kurie nedavę sunui doriško pamokinimo auginant, abudu pasimirė. Pelka sedėdamas dviejis metus kožnoje klasioje, nebodamas ant nieko, nes po tėvų prigulėjo jam anų turta. 4-toje klasioje budams, jau turėjo 19 metų ir redėjo antras metas. Reikaluose mokslo, ant kiek buvo tinginys, ant tiek ištvirkime darbštus. Jisai kaipo seniausias budams klisroj studentas, prisigretinęs gana mokėjo atveštie ant blogo kelio savo tulus draungus. Teiposgi prisiejo, kad kartą ir Žemaitį malonėjo privestie ant nedoro darbo priešai matematikos prapesorį, bet Žemaitis jam išaiškindams, kad yra tas atliekamas darbas tik per studentus nedoro pasivedimo, ir suvis atsisakydams, pagimdė Pelką del savęs jau nevidonu. Nuo to, plėtojosi ant biedno Žemaičio visoki išmislijimai, nelemtosios juokų pakreipos kur tada paprastinai budavo sunaudojami ant išjuokos žodžiai „c h l o p“ „c h a m“. Teisybė, tuomi laik Marijampolės klisrose jau buvo nemažai studentų iš tarp valsčioniškųjų vaikų, bet kad tie vis tai paėjo iš turtingų tėvų ukinų, tad jiems ne tiek apėjo apie tą „c h l o p“ „c h a m“ nes juos su tuomi nelabai miesčioniukai ar tai šlektapalaikiai užkabinejo, bet nebagėlį Žemaituką vis su tuomi Pelka ir kiti bantiutijo.

Ilgai gi Žemaitukas viską su kantrybe nukentė, paskaitydams ištvirkusius studentus už prote kvailavotus; vieno kožnas daiktas tur savo rubežį, kantrybės teipgi iš rubežiaus išsi-veržia.

Senovėje mūsų mokslainėse buvo įpratimas, kad studentai po prapesoriaus vadovystė, leisdavosi užmiesto laukuosna su bandimais praktikos geometrijos, ir mieruodavo kalnynus, lygumas, paupius ir upelius; su tuomi teiposgi pravėdydavo vaikina save ant sveikesnio oro, ir gana pasivaikščiojant prasimiklindavo.

Saulutės gumului po užtekėjimo kylant aukštin, pradėdant bert ant lietuviškos žemėlės prasijuokenčius tartum auksinius spindulius teip gražioje vasaros dienoje, paryčiu visa Marijampolės studentiška jaunomėne, turėjo susirinktie vien tik punktuoliškai paskirton vieton; kožnas studentas nešdamasis už kandį, prie vedilavimo margų papartėlių, susirinko jau ant „p u n k t z b o r n y“ teip vadinamos vietos; prie davimo ženkle, judinosi poromis iš miesto laukuosna prie praktikos darbo, skambant chorui dainos, kurs pradžiugino girdinėus tėvus ir miesto gyventojus, išmaršavo visi studentai iš miesto.

Užtiesą į tą įvairų jaunimėlį, pasigaunanti malonumo buvu rėgikla, po nakties pasilsiu judančio, nes kožno veidas kvietko žiedą tartum reiške, papartėliai vejalio judinanti ir plesčiodami, kaip spiečiaus bičių aidas dainos balso, padangėсна kildams, budino širdije žmogaus kuo gražiausią ateitį tam buriui ir žmonijai.

Po atliktamjam darbui, pagal tuomlaikinį paprotį, pasilsėjimas ir užkandys tankiausiai gojuose arba girioje atsibuvo.

Prie tokios praktikos mokslo geometrijos atlikimo, buvo šioks atsitikimas.

Prieš iškeliavimą laukuosna, da ėsant studentams prieš mūrą klisų ant rinkos, Pelkas įvairiausiai budais Žemaičiui griežė, bet Petras pagal įprotį savo, vis gluodniai ant kožno užsikabinėjimo atsakė; tas pats atsitiko ir laikė mokslo prak-

tikos. Po atliktamjam darbui, buvo paskirta vieta dėliai pasilsio ir užkandžio vadinamame Liepyne dvaro Kvietiško pošnioje ēsančiam, nuo miesto apie verstą toľumo. Liepynas apielink gražiais liepų rēdais (eilėmis) senovėje išsodintas, pačiame vidurije maža ant ligumėlės prošvaistė, ant tos prošvaistėlės, visi studentai ir prapesorius susirinko po darbui užsidrutintie (užkastie), ir valandą pasilsėti.

Žinoma, kad studentai kožnas su savim turėjo ten užkandį parinktesnį, bet mūsų nabagėlis Petras kaip tik sauos duonos duonėlės riekutę.

Pamatę Pėlkas Petro vien tik sausą duonutę, garsiai juokdamasis suriko: „chlop“ „cham“! paskui jį paantrino keletas nedorų vaikiukių.

Ant tokio nedoraus prišnekėjimo akise visų studentų, Petras užkaito, širdį sopumas suspaudė, vienok ramiai atsiliepė:

— Neturiu daugiau nieko, nes ēsu biednas, taigi gatavas išsivadėti dalivume ir šiam valgij iš tarpo jus.

— Teip nebus! su gana piktumu viens 4 tos kliasos studentas suriko, — kuo greičiausiai Pelkas su savo keptais vištukais iš tarpo mus prasišalins, neigu Žemaitis su prastaija savo duona!

Iš priezasties pakilimo tarp studentų trukšmo, prisiejo skundas prieš prapesorį. Prapesoris norėdams daroditie gana tiesą valės pačių studentų, paskyrė iš jų pačių teisdarius, ir pagal jų ištarmę tur but vienas išskirtas iš tarpo pasilinksmimo jų.

Tuojaus minė studentų apsimainė jau į tribunolą sudžių. Sėdasi studentai eilėse po kryžium ēsančiu ant kapo užmuštų 1830 m. krakusų, nepoľgo svarstymo padarė ištarmę šioke: „Pelkas kaipo nedoras, už sužeidą ypatos Žemaičio, liekasi ant visos dienos išlešinotas ir išskirtas iš tarpo visų studentų šalin teip šiame iškilmingame užkandije, kaip ir visame pasilinksmime“. — Tuojaus Žemaitį prie guodojimo studentai pasodino šale paties prapesoriaus.

Butų buvę gerai, jaib tik ant to užsibaigęs reikalas, Pelkas už tai pykdams gana užsigeidė Žemaičiui atkeršintie.

Po pietų visi studentai pradėjo bovintis pilką mušdami, tai bėgiodami takais po liepyną, Pelkas užsislėpęs už liepos, bėgant Žemaičiui smagiai uždrožė su stieķka; Žemaitis užpykęs, nustvėręs šatrukę sulaužė, ir nmetė po Pelko kojų. Tolesniam susimušimui perspėjo subėgę kiti studentai. Inspektorius už tą darbą Pelką įsodino ant dviejų dienų į areštą.

Priduriant aukščiaus tilpusius atsitikimus, parodome kokiais persekiojimo keliais turėjo eiti mus Petras Žemaitis; kad tai nebuvo užbaiga, dasimislisime tolinus.

(Toliaus bus).

Guodotiniems Susivien. Sanariams.

Gauname per gromatas klausinėjimus, koku bu du szem mete mokėsīs į Susivienijimą mokestis?

Mokestis į Susivienijimo kasą, mokasi ir szem mete tais pacziais mėnesiais kaip ir pereituose metuose. Sausije. Balandije, Liepos ir Spalije. Skyriaus I sąnariams reikia per metą iszmokėti \$2 55, cen. II skyriaus sąnariams \$4 55 cen. Posmertine I skyriaus \$150,00, o II skyriaus posmertine \$300.

Skyriaus paskirto per XIV Seimą ant 600 dol. dar visai nėra, ir raszytis į tokį negalima.

Kurie turi konstitucijas, tai greitai gali rasti kokuose mėnesiuose reikia mokėti.

T. Astramskas.

Ženkleviai! Ženkleviai!

Turime jau moterių ženklevius. Yra mažesni ir grazesni už vyriškus. Forma visai kitokia. Keno pati arba sesuo priguli prie Susivienijimo, tegul nuperka jai Susivienijimo ženklevį, o padarys puikiausį prezentą. Sidabriniai kaštuoja 75 c., paaukuoti (rolled gold) \$1,20, auksiniai \$1,50.

Pranešame, kad paaukuoti ženkleviai ne yra panašūs į paaukuotus vyriškus ženklevius, ką po kelių nedėlių pajuosta arba nusišeria. Musų nesišers. Kas nori turėti ženklevį, tegul prisiuočia pirmiaus pinigūs: ant paziurėjimo ir ant bargo nesiučiname nė vienam.

STELIUOK ITE PAS KASIERIU.

K. RADZEVICZIU,

121 E. Centre str.

Shenandoah, Pa.

Lietuviszkas Agentas!

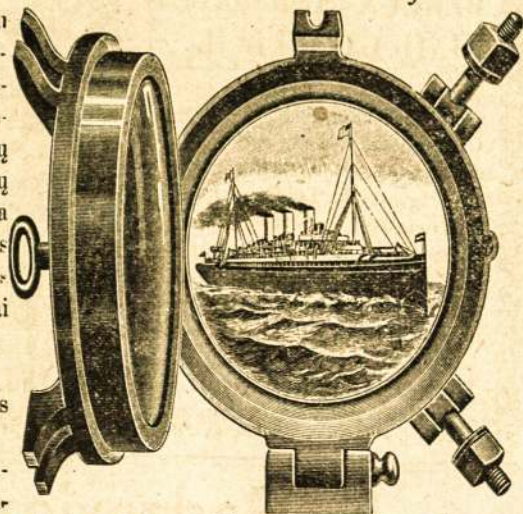
S. Mack,

212 First str. Elizabet, N. J.

Siunciu pinigūs į visas dalis svieto, ant geriausių laivų ir visų linijų kur tik eina laivai; su mus laivokartem greiciausiai atliekamos kelionės.

Per mus sjuncziami pinigai greiciausiai siuntėjas gauna atsakymą tik į 4 nedėlis. Su mus laivokartems niekas neturi jokio ergelio, o nė damokėjimo.

Nepamirskite savaji! S. MACK.

Susivienijimo Centraliszkas Komitetas.

Prezidentas Kun. A. Kaupas 114 Theodore st. Scranton, Pa.

Vice-prezidentas V. Chmielauckas 231 E. Centre str. Shenandoah, Pa.

Sekretorius T. Astramskas P. O. Box. 649 Plymouth, Pa.

Kasierius Kaz. Radzevicius 121 E. Centre. str. Shenandoah, Pa.

Kasos apiekunai V. Stagaras 119 E. Centre str. Shenandoah, Pa.

ir T. Paukštys Pittston, Pa.

F. S. Klinges.

Maliorius dekoracijų Bažnycziose.

Malevoja paveikslus (abrozus) del Bažnyczijų ypatingai del altorių, puikiai iszdabina bažnycziose sienas ir kitokias dekoracijas.

Adresas: F. S. KLINGES

293 Carey ave.

Wilkes Barre, Pa.

Parodai trukstanczios knygos.

Praneszu, kad knygas del parodos Paryžiuje suspėjau isziųsti tik utarniķe 6 dienoj Vasario.

Szios yra trukstanczios knygos:

1) Historija Septynių Mokytojų, parasyta per Augustiną Zeitecz. iszleista Chicagoj pas Dynevyczių 1880 m.

2) Pranaszysťės Mikaldos iszleistos Tvaraucko bene 1881 m.

3) Iszganymas Vargdienio. iszleistos 1885 m. (pirmo iszleidimo).

4) Margumynai suraszyti Bevardžio, iszleisti Shenandoah, 1888 m.

5) Naujos Dainos, parasytos Demereckio, iszleistos Shenandoah, 1895 m.

6) Kalendorių, iszleistų „Saulės“ truksta visų, pradedant nuo 1889 metų iki 1899 metų.

Kas turite szitas knygas malonėkite prisiųsti del labo lietuviszkos visuomenės. Arba jeigu žinote kas jas turi, nors praneszkite apie tai ant adreso:

Rev. Jonas Zilinskis, lb. 1053 Plymouth, Luz. Co. Pa.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

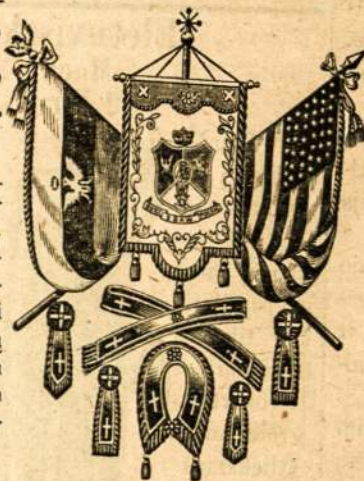

KARUNŲ, SZARPU,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.

Turiu už garbę apreikšti guodiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad asz dirbu visus augsčiaus paminėtus daigtus Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius!

Puikiausia visam Shenandoah'rij
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visada szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos klesos. Priegtam koznas lietuvys ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunczia į LIETUVA ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.

SHENANDOAH, PA.

Užlaiko didelę krautuve cigarų, vyno ir visokių likierių, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtāucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviskus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu!

Vienatinė Lietuviszka Aptieka! TRAJANKA!

Lewis'o Lietuviszka Trajanka Privalo rasti kiekvienoj lietuviszkoj darbinjko stuboj. Mus Trajanka yra svarbi naminė liekarsta, kurią Lietuviai jau per ilgus metus yravortoję ir daugumas žino jos vertę. Mus Trajanka susideda iš czystų žolių ir sėkly, o priegtam dailiuos blekiniuos baksukuos sudeta. 50c. baksukas arba per pacztą 60c. Mes prilatom visokių naminu ir patentav liekarstu bei visokių žolių ir szaknų galima pas mus gaut. Liekarstas siuncziam in visur. Jeigu reikalaui ko nors, raszyk pas mus, mes suteiksim jum broliszka rodą ir apturėsi greitą atsakymą. Mano adresas:

P. W. BIERSTEIN AND CO.
SHENANDOAH, PA.

Sios knygos yra gauamos S. L. A. Spaust.

Budas senovės lietuvių ir zemaiczių	50c.
Istorija Europos	15
Krazių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautai s rusų vieszpatystėj	35
(Ta pati knyga maskoliszkoj kalboj	.. \$1.00)
Kristijono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiszkaiz vaistinikystai	40
Medega Sim. Dāukanto bijografijai	80
Pajauta, (pasaka iš Lietuvos istorijos)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas iš Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos)	15
Zentas del parodos (komedija), vertė Sel.	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	50
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,00
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,00
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,00
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai	25
Istorija szventa seno ir naujo įstatymo	50
Pilips Ozys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Graizna	30
Trumpi Atsakymai priesz Religiją	20
Dogmatas apie Pragarą	15

Istorija Lietuviai Amerikoje jau pasibaigė kas nori gali gaut.

Konradas Valenrodas (spaudoje).

Norėdami gauti sziais knygas kreipkitės į rėdystę „Tėvynės“ ant adriso:

Tėvynė, Bx. 1053, Plymouth, Pa.

Spaustuve

Susivienijimo Liet. Amer.

Geral, greitai ir pigiai atlieka visokią drukoriszka darbą: drukuoja knygas, visokius tikietus, konstitucijas, cirkuliorus, gromatas, bylas, plakatus, visiting cards, business cards, abelnai atlieka visoki drukoriszka darbą, kokio tik kam prietkia. Turint kas del drukavimo ka nors, meldziam atsizaukti ant szio adriso:

T. Astramskas,

P. O. Box. 649

PLYMOUTH, LUZ. CO. PA.

Tevynes Sargas

Mėnesinis laikrasztis paskirtas dvasiszkam ir medegiszkam Lietuvių tautos užlaikymui per jos apszvietimą, iszeina Tilzėje. Amerikoje kasztuoja **1 dol.** su prisiuntimu. Raszykit pas:

HERRN SAUNUS, TILSIT, Wasser str.
OST PREUSSEN.

JURGIS REKUS ir COMP:

užlaikom

GRABORYSTE.

Parsamidom „keridzius“, „boges“ ant laidotuvių, veseilių, kriksztinų. Atlekam viską kuogeriausiai.
JURGIS REKUS AND CO. 138 S. MEAD, Str.

Wilkes Barre, Pa.